

Tancem z karpatských hor do divadla Ponec

**Projekt tanečně divadelní spolupráce školami
v Podkarpatské Rusi a v Banátu**

květen 2009

Taneční studio Light a Dětské studio divadla Ponec

Taneční studio Light navázalo na své dosavadní zkušenosti a vydalo se na novou cestu dalších odvážných projektů, jejichž cílem tentokrát byla spolupráce s dětmi ze škol v zapadlých horských vesničkách karpatského pohoří.

Vesnice Rička na Podkarpatské Rusi je zasazena vysoko na úpatí krásné poloniny Boržava a Eibenthal a Baia Noua jsou vklíněny mezi nejdivočejší a opuštěné hřebeny pohoří Almaj v Rumunsku.

Všechny projekty Tanečního studia Light, ať jsou sebevíc vedeny

s respektem k umělecké a kulturní kvalitě, jsou prioritně sociálního charakteru.

Přestože většina dětí a studentů by se za společné roky působení v souboru těžko dopočítala hodin strávených na zkouškách, cestách a představeních jde většinou o děti a studenty, jejichž náplní profesního života nebude ani tanec ani divadlo. Ovšem „velká rodina souboru“ a přátelství, navázaná s dětmi spolupracujícími škol v zapomenutých horách, pro mnohé z nich zůstanou zásadní životní hodnotou.

Nejstarší členové studia se postupně stávají nejen zodpovědnými spolutvárci projektů a představení, ale také pomáhají předat své zkušenosti mladším dětem v souboru a Dětskému studiu divadla Ponec, které postupně navazuje na činnost Tanečního studia Light a přebírá část jeho aktivit.

Dlouholetou podporu divadla Ponec a Tance Praha o.s. obohacuje stále zásadněji ZUŠ Na Popelce v Praze 5 (pod kterou Taneční studio Light spadá). Daří se získávat finanční podporu z kulturních grantů a Taneční studio Light se snaží na své

projekty vydělat honorovanými představeními. Nelze pominout nezištnou spolupráci nejen všech rodičů dětí a samotných studentů – ale i profesionálních umělců a dalších odborníků, kteří na projektech spolupracují bez nároku na honoráře.

K nejúspěšnějším tanečním celovečerním představením Tanečního studia Light patří: „Hra na Marii“ (2004, Praha, Bavorsko), „Francínek a Evelínka“ (2005, Praha, Trutnov, Rumunsko), „Ronja, dcera loupežníka“ (2006, Praha, Švédsko, Norsko, Rumunsko, Srbsko), „Velké vyhlídky“ (2007, Praha, Kolín, Bechyně, Nahořany, Rumunsko, Srbsko, Ukrajina), „Kdy víly přestávají čarovat“ (2008, Praha, Brno, Rumunsko), „Milá sedmi loupežníků“ (2008, Praha, Ukrajina), „Hlasy země“ (2009, Praha, Rumunsko).

Rička na úpatí poloniny Boržava

V horkém srpnu 2008 Taneční studio Light strávilo týden v horské vesničce Rička na Podkarpatské Rusi. Cesta s batohy přes poloninu Boržava, porostlou koberci borůvek, nocleh na seníku paní učitelky místní školy s „technickou kabinou v chlévě“, tvůrčí tým realizující představení na travnatém dvorku maličké školy s dětmi s jazykovou bariérou a samotná představení v překrásné přírodě na festivalech u Siněvirského jezera a v Koločavě vnukly projektu nejen nádech romantiky, ale také nový

rozměr náročnosti takové spolupráce.

Poprvé děti a studenti z Prahy nebyli „jenom“ interpreti, vedení tvůrci představení, ale stali se nepostradatelnými partnery a učiteli pro děti z Ričky. Na každém záleželo, zda všechny ukrajinské děti pochopí, co je potřeba tancovat (zpívat, říct) tak, aby společné dílo bylo jednotným sdělením tématu.

Zkušený tým dětí a dospělých společně dokázal zrealizovat nevšední dílo – dynamické taneční představení na motivy Viktora Dyka „Milá sedmi loupežníků“.

Představení, respektující jazyk a kulturní tradice obou zúčastněných zemí, mělo premiéru v srpnu ve skanzenu Nové selo v Koločavě a účinkovalo v něm celkem 40 dětí a studentů.

Úspěšných repríz se temperamentní představení dočkalo 25.5. 2009 v Praze na festivalu TANEC DĚTEM 2009 (pořádaném na úvod Mezinárodního festivalu soudobého tance a pohybového divadla TANEC PRAHA 2009) a účinkovali v něm bezmála všichni, kteří je společně v Ričce tvořili.

Praha – sen dětí a pedagogů z Ričky o „velkém světě“

„Pokud vezmete děti z horské vesničky z Podkarpatské Rusi do Prahy, způsobíte jim bolest ze skutečnosti, že nejen z existenčních, ale i byrokratických důvodů se nemohou kdykoli vrátit do vysněného velkého světa“, varoval nás zástupce Člověka v tísní Ivo Dokoupil, koordinátor projektu.

Obyvatelé v Ričce netrpí hladu, ale spíš deziluzí z nefungující společnosti, alkoholismem a izolovaností od světa

– i od sebe navzájem.

Děti z vesnice, a zejména jejich učitelka, jsou velmi houževnatí lidé, které sice stát naučil čekat, co dostanou, ale neztratili chuť seberealizovat se prací a vzdělávat se v rámci možností.

Pozvání dětí a paní učitelky do Prahy provázela takřka roční práce, vyřizování a placení. S finanční podporou Ministerstva zahraničních věcí, se zprostředkováním komunikace Andrejem Hyčkou, Oleksou Livinským, Martinem Mitášem, díky pozvání Tance Praha o.s. na festival (včetně zajištění všech potřebných dokumentů pro každé dítě a doprovod na cizinecké policii paní I. Komrower) a s nezištnou pomocí mnoha dalších přátel a organizací se podařilo téměř nemožné – děti z Ričky se svojí paní učitelkou vycestovaly ze své vesničky.

Návštěva z Ričky v Praze byla prodchnuta naprostou skromností učitelky Hany Nikolajevny Babec a jejích ukázněných svěřenců. Byli skromní a odmítali jakékoli možnosti „přílepení“. Vděčně přijímali naše dárky a bez ustání děkovali za vše, co jsme se jim snažili umožnit.

Základní umělecká škola Na Popelce v Praze 5 dětem zdarma zapůjčila své prostory k ubytování a zkouškám představení. Školu k pobytu dětí vybavil Tanec Praha o.s. matracemi a polštáři, rodiče dětí z Prahy zapůjčili povlečené deky a vybavili kuchyň a sociální zázemí potřebným materiálem. Pan školník Javůrek ve dne v noci laskavě bděl nad pořádkem a čistotou.

Rodiče dětí z Prahy si rozdělili obětavě všechnu starost o stravu a vozili v daný čas na dané místo porce jídel. Starší studenti Tanečního studia Light se ujali péče o program návštěvy tak, aby se zároveň nezastavil chod každodenně probíhajícího festivalu TANEC DĚTEM 2009, na kterém lektori i děti účinkovali.

Díky otevřenosti Nipos Artama děti z Ukrajiny mohly zpívat a tančit jako hosté Národní taneční přehlídky v Kutné Hoře, díky prezentaci Tance Praha o.s. v ZOO Praha děti z Ričky viděly pražskou ZOO, s Danem Brabcem poznaly krásu a historii Prahy, díky ZŠ Jarov viděly jak vypadá výuka dětí v Praze a vyzkoušely si oběd v útulné čisté školní jídelně. Divadlo Ponec dalo dětem pro dvě představení, zkoušky a nasvícení svoji skvěle vybavenou scénu, včetně techniků, produkce a propagace.

Děti z Ričky (spolu s dětmi a studenty z Tanečního studia Light) úspěšně odehrály představení „Milá sedmi loupežníků“ v rámci TANEC DĚTEM, uváděného jako součást XXI. ročníku Mezinárodního festivalu soudobého tance a pohybového divadla TANEC PRAHA 2009 v divadle Ponec.

Skvělou tečkou za temperamentním představením pražských a ukrajinských kluků a holek byl dokument o vzniku představení od Pavla Hořejšího.

Vše se uskutečnilo

„v běhu“, jehož cílem bylo zvítězit nad limitem vytyčeným délkou trvání vizí a nad časovými a prostorovými možnostmi divadla a celého festivalu.

Srdečnost, pokora a poděkování za každý dar – to byla hlavní hodnota, kterou paní učitelka Babec svým i našim dětem přivezla. Opakovala, že je jí hanba, že my jsme u nich spali na seně. Rozloučení bylo plné dárků, slz a dojetí a slíbili jsme, že se vrátíme do Ričky.

Ovšem s jednou podmínkou – pražské děti budou spát opět s koťaty na seně.

Eibenthal a Baia Noua, vklíněné v hluboké brázdě banátských hor

Spolupráce s dětmi ze škol v Eibenthalu a Baia Noua jsou pro Taneční studio Light již „srdeční záležitostí“. Po loňské tvorbě představení „Kdy víly přestávají čarovat“ se rozhořela mezi Prahou a Eibenthalem nejen oboustranná upřímná pohostinnost, ale i blízké přátelství založené na důvěře a úctě obou stran.

Na přelomu února a března 2009 studenti Tanečního studia Light a vybrané děti z Dětského studia divadla Ponec pod vedením Lenky Tretiagové a Ondřeje Lipovského pobývali dva týdny v Eibenthalu. Přestože byla doba přísného katolického půstu, zakazujícího tanec a zábavu, s respektem vůči tradici vznikalo představení Hlasy země. Základem práce byly výtvarné symboly, vnitřní psychofyzická koncentrace interpretů a rozkrývání závažného tématu opouštění domova z existenčních důvodů.

Ačkoli opakování projektu postrádalo prvotní nadšení a absolutní nasazení místních dětí a mnohé z nich se nemohly z náboženských důvodů zúčastnit závěrečné pre-

zentace – téma povídky Jeana Giona, podpořené hudbou Jakuba Kudláče, nakonec hluboce oslovilo všechny věřící obyvatele vesnice.

Vzhledem k okolnostem první fáze projektu bylo nutné představení před prezentací v Praze dotvořit po taneční a pohybové stránce.

Proto v chaloupce na Baia Noua dva tvůrci představení strávili další

týden a pokusili se vůni země, kvetoucích mateřídoušek a usilovnou touhu obyvatel zachovat život ve vesnici vtisknout do finální podoby představení Hlasy země.

V Praze děti a studenti paralelně pracovali na stejném představení tak, aby výsledné setkání všech přineslo společnou výpověď o poznané přírodě a o zemi, ze které člověk může čerpat životní sílu.

Představení Hlasy země se hrálo 22.5. na festivalu v Kutné Hoře a v plné síle dvakrát 30.5. v divadle Ponec v rámci TANCE DĚTEM, uváděného jako součást XXI. Mezinárodního festivalu soudobého tance a pohybového divadla TANEC PRAHA 2009.

Hluboká obrazná výpověď o aktuálním problému obyvatel z Banátu zazněla ve fascinujícím počtu takřka padesáti účinkujících dětí a studentů obou zúčastněných zemí.

Návrat do Čech, země předků

„Bud'te obezřetní při opakované pohostinnosti. Učíte děti brát si – nikoli o něco usilovat. Tím zhoršíte jejich šance na osamostatnění.“ Varovné signály zástupce Člověka v tísní, který má své zkušenosti, jsou pro nás nesmírně cenné.

Druhá návštěva banátských dětí v Čechách postrádala loňskou srdečnost, překotnou radost a houževnatost. Děti byly smutné, unavené – dalo se říci, že vše už bylo tak trochu „málo“.

Od počátku druhého projektu v Eibenthalské škole byla opakovaně zkoušena vytrvalost a přesvědčení všech zúčastněných.

Další letošní překážkou se stala finanční stránka dopravy dětí z Banátu do Prahy a zpět.

Tanečního studio Light proto přijalo možnost vystoupit na konferenci EU za honorář – a tím umožnit alespoň části dětí z Rumunska a z Ukrajiny pobyt v Praze. Další „záchranou“ výsledné fáze projektu byla vzácná nabídka organizace Nipos Artama, která přispěla Tanci Praha o.s. podstatnou finanční částkou na cestu dětí s doprovodem do Prahy a zajistila dětem stravu a dárky během jejich vystoupení v Kutné Hoře. S finanční pomocí se přidala nadace Člověk v tísní a manželé Knappovi.

Navzdory tíživé finanční situaci bylo naší snahou umožnit dětem při opakovaném pobytu víc času a poklidu.

První část týdne se jejich ubytování a stravy ujaly rodiny v Úholičkách u Prahy.

Druhou část pobytu, po odjezdu dětí z Ukrajiny, péči převzalo Taneční studio Light a Dětské studio divadla Ponec v ZUŠ Na Popelce – opět s nepostradatelnou pomocí rodičů, studentů, pana školníka a dalších přátel.

Děti z Banátu viděly Kutnou Horu a Kostnici, Levý Hradec, Trojský zámek a ZOO Praha, historické části Prahy, byly pozvány na ambasádu Rumunska, koupaly se v bazénech, zakusily velký kinosál.

Přesto (nebo proto?) jakoby to děti z Banátu naplňovalo smutným rozmarem a zkoušky v divadle je spíš unavovaly, než naplňovaly pocitem zasloužené radosti ze společné práce.

Dramaturgie festivalu TANEC DĚTEM 2009 oproti loňsku nemohla umožnit celovečerní program (a celodenní přípravy) pouze Banátu, dala prostor i dalším dětským souborům z ČR – a tak se z původních plánů na vaření čajů z nasbíraných a dovezených bylinek, rozdávání kozích a ovčích sýrů a sušených kytiček podhorské mateřídoušky stal hektický boj o každou minutu.

Ale právě o tom je rozdíl reality života v horách a ve městě.

Díky spolupráci mnoha lidí, otevřenosti techniků divadla Ponec a velkorysosti všech rodičů a přátel se i tentokrát dosáhlo cíle.

Opět zvítězila pověstná pospolitost dětí a dospělých z Eibenthalu, Baia Noua a Prahy a v majestátné atmosféře se uskutečnilo představení „Hlasy země“, které právě o lidské solidaritě a řešení problémů vypráví.

Představení přeneslo magickým kouzlem rozlehlý klid i divoký ráz banátských hor do Prahy.

Tomu pomohl i filmový dokument Viléma Šraila, mapující proces projektu.

Loučení překlenulo všechny zdolané překážky a stýskání všichni pocítili silněji než kdy předtím.

Představení – vyvrcholení projektů spolupráce

Žádné představení není pro jejich tvůrce, především pak pro dětské interprety „jenom představení“.

Samozřejmě je to nepochopitelná skutečnost pro ty, kteří denně čelí zásadním profesním úkolům dospělého světa.

V představeních rámcujících podobné projekty „jde o vše“. Je to zodpovědnost nejen vůči divákům, ale především vůči všem zúčastněným dětem.

Je to cíl dlouhodobých projektů, které vznikají úsilím, tvořivostí a osobní investicí mnoha dětí, mladých lidí a tvůrců.

Tak je potřeba k nim přistupovat – není nutná shovívavost.

Naopak – vážnost, obdiv a úcta jsou namístě.

„Milá sedmi loupežníků“

*tanečně – divadelní představení na motivy básně Viktora Dyka
v divadle Ponec 25. 5. 2009 v 17:00 a 19:00*

scénář a režie: Lenka Tretiagová
spolupráce: Hana Nikolajevna Babec a nejstarší studenti Tanečního studia Light
light design: Ondřej Lipovský
kostýmy: Lenka Tretiagová, Dana Kociánová a studenti TSL
filmový dokument: Pavel Hořejší
fotodokumentace: Jakub Hrab a Adam Eckhardt
zpěv: Natália Dubanyč a Mychailo Helbyč a děti
tančí a hrají:
Barbora Beranová a Olexandr Hyčka
děti a studenti Tanečního studia Light z Prahy
děti ze školy v Ričce na Ukrajině

premiéra v srpnu 2008 v Koločavě / Ukrajina

***Všech sedm milovat nás máš
Nikoho víc***

Tanečně divadelní představení vzniklo během týdenního setkání dětí a studentů z Prahy a horské vesničky Rička v krásné přírodě Podkarpatské Rusi v srpnu 2008

Jako se potkaly skupiny z Česka a Ukrajiny, karpatský loupežník (mluvící ukrajinsky) a milá z Prahy (mluvící česky) – tak se proluly tance, jazyk a zpěvy obou národů do společného příběhu. Vzájemný respekt a účelnost, se kterými se kulturní a jazyková odlišnost obou národů v představení setkaly, byly vrcholem spolupráce.

Báseň Viktora Dyka „Milá sedmi loupežníků“ se stala vzdálenou motivací pro stylizaci prostředků tvorby tanečního představení dětí, jejichž země propojuje společná historie.

Vzhledem k jazykové bariéře se stal hlavním uměleckým prostředkem nejen tanec, ale také výtvarné symboly. Zejména barevné stuhy, které symbolizují „bohatství“ dívek. Loupežníci si stuhy (lenty) neo-hroženě berou od dívek, aby zdobili sebe a především svoji milou. Teprve když milá daruje svoji vzácnou (dosud jen bílou) stuhu jednomu z nich, zapříčiní pomstu. Život loupežníka symbolizuje bílá košile, která „žije“, oblečená na chlapci, nebo „visí“ odložená mrtvá.

*Během týdenní spolupráce se vyjasnilo hlavní téma chystaného představení – nemožnost realizace ideální představy mít „všichni stejně – nikdo méně a nikdo více“.
Příběh s nadsázkou ukazuje nedodržené pravidlo loupežníků a důsledky toho.*

***Kdo provedl čin ten zběsilý?
To řekneme ti krátce, drahá.
My všichni jsme ho zabili.***

***Ty nás máš, milá, všechny ráda.
Jednoho víc. To byla zrada.***

„Hlasy země“
Lenka Tretiagová a Ondřej Lipovský

*Představení tanečního divadla na motivy románu Jeana Giona
v Městském Tylově divadle v Kutné hoře 22.5. 2009
v divadle Ponec v Praze 30.5. 2009 v 17:00 a 19:00*

hudba: Jakub Kudláč
filmový dokument: Vilém Šrail
fotodokumentace: Ondřej Staněk, Oldřich Malina, Jakub Hrab
výroba kostýmů: Dana Kociánová
tančí a hrají:
Jiřina Krásová / Bernadeta Pospisil
Gabriel Toma / Matěj Břeň
děti a studenti Tanečního studia Light a Dětského studia divadla Ponec
děti ze škol v Eibenthalu a Baia Noua v Rumunsku
premiéra v březnu 2009 v Eibenthalu / Rumunsko

Hrdiny Gionových knih nejsou ani tak lidé, jako spíše příroda: země, řeka, hory. Román Hlasy země odhaluje venkovského člověka žijícího zcela instinktivně v souladu s přírodními zákony. Zaznívá v něm fascinace prostým člověkem a jeho dokonalým splynutím s přírodou. Výtvarné řešení představení vychází z inspirace rozlehlou krásnou přírodou místních hor, skrývajících několik českých vesnic.

Tancem a výtvarnou stylizací děti vypráví příběh o vylidňování horské vesnice. Zbývající obyvatelé – mladý muž a stará žena bojují o zachování života ve vsi. Daří se jim to jednak mocí kouzelnou a mystickou, ale především vlastní pevnou vůlí a potřebou „být“.

Tvůrci projektu se Gionův příběh pokusili uchopit a místním obyvatelům zprostředkovat jako odkaz k domovu, přírodě a zemi a k životní síle, kterou z těchto kořenů člověk může čerpat.

Mamešo, odstěhovali se !!!

Co to povídáš?

Povídám, že se odstěhovali.

Kam?

K synovi, k dcerám, do města ...

Všecko, co jsem měla ráda, se proměnilo v tuto zem a já tu zůstanu tak dlouho, dokud se i já neproměním v tuto zem.

Já taky, Mamešo.

Dokud jsme tady, ale pak tady zůstane jen divoký les.

Společná cesta nekončí

Dostali jsme nabídku z moravského Jablunkova zahrát v příštím roce představení „Milá sedmi loupežníků“ s dětmi z Ričky z Ukrajiny a z Prahy jako hosté folklorního festivalu moravských a slovenských souborů v místním skanzenu.

Chápeme to jako hezké navázání na dosavadní společnou práci, a především jako příležitost pro setkání. Pro obě zúčastněné strany by šlo o nové zkušenosti a zároveň posílení zdařilé spolupráce.

Taneční studio Light je pozváno na tradiční festival Čechů do Banátu v Rumunsku – do Svate Heleny v srpnu 2009. Věříme, že zahrajeme krajanům představení vzniklá z naší spolupráce s eibenthalskými a ujbánskými dětmi a že další setkání upevní společné silné vazby dětí i dospělých z Rumunska a z Čech.

A především je důležité ocenit všechnu náročnou práci, přátelství a solidaritu všech dětí a studentů z Prahy.

Odměnou jim jsou volné vstupenky od Yvony Kreuzmannové na vybraná představení festivalu TANEC PRAHA 2009.

Cílem další práce je snaha umožnit tanečnickům dostatek příležitosti pro jejich společné aktivity nejen umělecké, ale i odpočinkové. Čeká je tradiční plachtění a především letní cesta do dosud neznámých hor, jistě také obydlených přátelskými lidmi, kteří se umí radovat z tance.

Realizaci pobytu a představení dětí z Ričky, Eibenthalu a Baia Noua v Praze podpořili:

Ministerstvo zahraničních věcí ČR

Tanec Praha o.s.

Taneční studio Light a ZUŠ Na Popelce v Praze 5

Dětské studio o.s. divadla Ponec

Nipos Artama MK ČR

Nadace Člověk v tísni

České centrum Praha

Lída a Petr Knappovi

Andrej Hyčka

rodiče dětí z Prahy:

Beranovi, E. Drtikolová, A. Eckhardt, Havelkovi, Henebergerovi, Hradílkovi, Kabelkovi, Koblicovi, Korsterlovi, Krásovi, Mazurovi, Nahodilovi, Růžičkovi, Podskalští, Staňkovi, Tretiagovi, Velátovi, Vernerovi, S. Vích,

Borovkovi, Brabcovi, Králíkovi, Y. Kreuzmannová, Solarovi, Třískovi

rodiny z Úholičkek:

Martínkovi, Píšovi, Soperovi, L. Šulová, M. Žatecká

Středočeské muzeum Rožtoky, ZOO Praha, ZŠ Jarov v Praze 3

**Doprava Rega – bus
Primaria Dubova (zapůjčení busu) a Jozef Hrůza (autodoprava)
Škola v Ričce a Hana Nikolajevna Babec a Natalia Tumarec,
Ředitel školy v Eibenthalu a Baia Noua, Tiberiu Vasilcan
a Nána a Aram Herrmannovi**

Poděkování:

**Předsedkyni občanského sdružení Tanec Praha o.s. Yvoně Kreuzmannové
a týmu Tanec Praha o.s.,
produkční Ireně Komrower,
panu řediteli Tomášovi Kreibichovi ZUŠ Na Popelce, panu školníkovi Javůrkovi
a pedagogickému sboru budovy ZUŠ Pod Klikovkou 13,
Olze Staňkové z TSL
Danu Dutovi z RKI
panu řediteli PaeDr. Stanislavu Šeblovi, paní učitelce Janě Kaňkové,
paní hospodářce Hrazdilové a paním kuchařkám ZŠ Jarov v Praze 3,
koordinátorům projektů – Daně Brabcové, Ivu Dokoupilovi, Náně Herrmannové, An-
dreji Hyčkovi, Oleksovi Livínskému, Martinovi Mitášovi a dalším,
spolupracujícím pedagogům a umělcům Ondřejovi Lipovskému a Lence Tretiagové,
Haně Nikolajevně Babec, Báře Látalové, Daně Kociánové, Jakubovi Kudláčovi,
Jakubovi Hrabovi, Oldřichu Malinovi, Ondřejovi Staňkovi,
Pavlu Hořejšímu a Vilémovi Šrailovi
Matějovi a Ondrovi Růžičkovi, Štěpánu Tretiagovi, Sebastiánovi Víchovi a dalším
a technické opoře divadla Ponec – R. Douda a R. Janč
a všem dětem a studentům, jejich rodičům a divákům představení**

**Kontakt
Lenka Tretiagová
Mail: tretiag@volny.cz
Tel. 606 / 754666**

V Praze 6. 6. 2009 zpracovala Lenka Tretiagová, s využitím fotografií Ondřeje Staňka, Ondřeje Lipovského, Jakuba Hrabu, Oldřicha Maliny, Adama Eckhardta.

Osobní poděkování

Děkuji všem dětem a studentům Tanečního studia Light

za osobní nasazení, vytrvalost a preciznost při zajištění zkoušek, představení a za nepřetržitou péči o naše početné návštěvy. Všichni mají moji úctu a obdiv.

Osobně děkuji Ondřejovi Lipovskému,

který vtiskl své nápady a každodenní práci do všech představení dětí skromně a nenápadně, ale zásadně. Děkuji mu za krásné společné dny v horách, které naplnily naši práci inspirací, vzájemným porozuměním a přátelstvím.

Můj největší dík patří mým krásným dětem – Štěpánovi, Tereze a Anně.

Dokáží přežít ambice šílené matky a upozadit své osobní a finanční potřeby, když ona se rozdává „jinde“. Štěpán, Anna a Tereza nejen tančí a hrají ve všech mých představeních, ale jsou také jejich tvůrčí a technickou oporou.

A to je můj absolutní honorář.

